

ಜ್ಞಾತೆಯಾಗಿರುವಿಕೆಯ ಒಂದು ಜೀವಿತ

(ಅಪ್ರೋಫ್ಸ್‌ಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2:22-47)

ರಾಹಾರಂತರವಾದ ಜೀವಿತವು ಸ್ಥಾಯಿಯ ನಭೇಯಲ್ಲ¹
ತೋಣದಿನುವ ಜೀವಿತ ...

ಯೆಲಕೊಬಿನ ದಾಲಯಲ್ಲ²
ತೇವಲ ಎರಡು ಕೊಣೆಗಳವೆ
ಹೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲ ಕಡಿಮೆಯೂ ಇಲ್ಲ,
ಅದರಲ್ಲ ತೇವಲ ಯೀನು ಮತ್ತು ನೀನು.

ಈ ಹಾಡು ರೋಮಾಂಜವಾದ ವಿಜಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ತಪ್ಪಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಎಲ್ಲರನ್ನು ತನ್ನ ಅನ್ವಯವ್ಯಯೆಯಲ್ಲ ಕರೆಯವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ದಾಲತ್ತಿನುವಂತಹ್ಯಾಗಿರಬಹುದು. ನಾವು ಜರ್ಜನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರುವದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಜಿಸಲು ಅರಂಭಸಿದ್ದ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ವ್ಯಯಕ್ಕಿಕೆ ನಂಬಂಧವನ್ನು ಕರಡಾ ನಾವು ಒತ್ತಿಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ: “ನಾನು ಆರಾಧನೆಗೆ ಯಾಕೆ ಬರಬೇಕು? ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರಲು ಇವೆಲ್ಲ ನಂಗೆ ಅವಶ್ಯವಿದೆಯಾ ಕರ್ತನನ್ನು ನಾನು ದೇವಾಲಯದ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲ ಆರಾಧಿಸಿದಂತೆ ನಂದಿಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೂ ಆರಾಧಿಸ ಬಹುದಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೆಲವರು ತೇಳಬಹುದು.

ಆದರೆ ಕೈಸ್ತಪ್ರದ ಅರ್ಥವು ಏಕಾಗಿಯಾಗಿ ಇರುವ ಜೀವಿತ ಎಂದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೊನ ಒಡಂಬಿಕೆಯು ಬೋಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಕರ್ತನ ಆಲಯದಲ್ಲ ಕೂಡಿ ಇರುವ ಜೀವಿತ ವನ್ನು ಅದು ನೂಜಿನುವುದಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವೆಂದರೆ ಜರ್ಜ ದೇವರ ನಿತ್ಯಪ್ರದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗವಾಗುದ್ದು (ಎಫೆನ 3:10, 11) ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ತಮ್ಮಜ್ಞತ್ವದ ತಾವೇ ಕೈಸ್ತ ರಾಗುವುದನ್ನು ದೇವರು ನೂಜಿನಲಾರನು ಎಂದು ನಂಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಆತನ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಜರ್ಜನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೇ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು “ಜರ್ಜ” ಎಂಬ ಹಡಕೆ ರೀಳ್ಕೆ ಹಡದ ಅರ್ಥವು ಕೂಡಬಹುದು, ಒಂದು ನಭೆ ಎಂದಾಗಿದ್ದು ಆತನ ಜಿತುವನ್ನು ನೆರವೆಣ ನುವ್ವಳ ಎಲ್ಲರಾ ನೇಲ ತ್ಯಾಗಿಸುವಂತಹ್ಯಾಗಿ ಇತರ ಕೈಸ್ತರ ಜೊತೆ ಇರುವಂತಹದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಕೈಸ್ತನಿಗೆ ನಭೇಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವವನು ದೇವರ ನಾಯಿ ತೀಣಸ್ಯೇ ತ್ವಿನುವಂವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಜ್ಞಾತೆಯಾಗಿರುವಿಕೆಯ ಜಿತುವಿರುವ ಹೊನ ಒಡಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹಲಜ್ಞೆದವು ಅಪ್ರೋಫ್ಸ್‌ಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2:22-47ರಲ್ಲ ಇದೆ.

ಆ ಜ್ಞಾತೆಯಾಗಿರುವಿಕೆಯ ಮೂಲ

ಯೀನು ವಾಗ್ನಾನ್‌ಮಾಡಿದಂತೆ ಹಲಬುದ್ಧಾತ್ಮಕವು ಅಪ್ರೋಫ್ಸ್‌ಲರ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎಂದು ಅಪ್ರೋಫ್ಸ್‌ಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2 ನಂಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಹಲಬುದ್ಧಾತ್ಮನ ಅವಶ್ಯಕತಾನುಭಿಕೆಯು ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಗುಂಹಿನಲ್ಲ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲ

ಉಪಸ್ಥಿತಿದ್ವರೆಯ ಅಳಕಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲ ನಂಭಬಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರು ಅಮಲೀಲದ್ವಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಇದು ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇತುನು ಎಡ್ಡಿನಿಂತು ಪ್ರತಿವಾದಿಸಿದನು. ದೇವರು ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನನ್ನು ಆತ್ಮನ ಈ ಅವಕಾಶವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಕಷಣಿಸಿದ್ದನು ಆಗ ಹೇತುನು ಬೋಧಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು (ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2:22-36).

ಹೇತುನು ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ತನ್ನ ಹೊದಲ ಬೋಧನಾ ಹದದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿದನು: “ನಜರೆತನ ಯೇನು ಇದ್ದಾನಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಹೂರಂಜಿಸಿ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯಂದ ಅಧ್ಯತಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ (ಪಜನ 22); ಯೇನುವು ಆತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳತ್ತಿದ್ದ ಜನಲಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟನು (ಪಜನಗಳ 23, 36); ಆತನು ನಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮುಂತಿಳಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಮರಣದಿಂದ ಎಜ್ಞನಲ್ಪಟ್ಟು ಮತ್ತು ಅಪೋಸ್ತಲರು ಆ ಪುನರುತ್ಪಾನಕ್ಕೆ ನಾಷ್ಟಿಗಳಾಗಿದ್ದರು (ಪಜನಗಳ 24-32); ಮತ್ತು ಈಗ ಆತನು ಪರಿಶಾಳದ ಉನ್ನತ ನ್ಯಾಂದಾಲ್ಲದ್ದು ಆತನೇ ಒಡೆಯನೂ ಮತ್ತು ಯೇನು ಏರಡು ಅಗಿದ್ದಾನೆ (ಪಜನಗಳ 33-36) ಎಂದು ಹೇತುನು ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಪ್ರಸಂಗದ ಫಲಾಂಶವು ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2:37ರಲ್ಲಿ ಕೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: “ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರ ಕೃದಯದಲ್ಲ ಅಲಗು ನಷ್ಟಂತಾಗಿ ಹೇತುನನ್ನು ಅಂತಹ ಅಪೋಸ್ತಲರನ್ನು ಸಹೂದರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.” ಸಿಳ್ಳಿಯಾಗಿ ಅವರು ಹೇತುನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಯೇನುವು ಮರಣದಿಂದ ಎದ್ದಿದ್ದನ್ನು, ಪರಿಶೋಳಿದಲ್ಲಿ ಮಹಿಮಾ ಹದವಿಯವನ್ನು ಹಡೆದಿದ್ದನ್ನು, ಮತ್ತು ಆತನೇ ಒಡೆಯನೂ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನೂ ಅಗಿದ್ದನ್ನು ನಂಜಿದರು.

ನಂತರ ಹೇತುನು ಅವರಿಗೆ: “ನಿಮ್ಮ ಹಾಗರಳು ಹಲಹಾರವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮುಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಯೇನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸಲಿನ ಮೇಲೆ ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಹವಿತ್ರಾತ್ಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವಿಲಿ” (ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2:38) ಎಂದು ಹೇಳಿದನ್ನು ನಾವು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ, ಯೇನುವನ್ನು ನಂಬುವಿದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಾತ್ಮಾಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾಸ ಹೊಂದಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಲು ಯೇನುವಿನಲ್ಲಿ ನಂಜಕೆಯಡಬೇಕು, ತನ್ನ ಹಾಗರಳಿಗಾಗಿ ಹಳ್ಳಾತ್ಮಾಪತ್ರದಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಾಷದ ಜಿಗಿನಡಿಗಾಗಿ ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾಸ ಹೊಂದಬೇಕು.

ನಂತರ ಹೇತು ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಜನಸ್ತೋಮದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು (ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2:39-41) ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. “ಅವನ ಚಾಲಿಗೆ ಬಹ್ಮಿಕೊಂಡವರು ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು.” ಯಾರು ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೋ ಅವರು ಹಾಕಕ್ಕೊಂಡಬೇಕಿನನ್ನು ಮತ್ತು ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ವಾಗ್ಧಾನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದನ್ನು ಹಡಕೊಂಡರು ಎಂದು ನಮಗೆ ಬಹಿತವಾಗಿದೆ! (ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2:38). ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಕೆಲ ಸಂಗತಿಗಳ ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಸಂಭಬಿಸಿದ್ದವು: “ಆ ದಿವಸ ಮೂರು ನಾಬಿರ ಜನರು ಅವರಲ್ಲ ನೇಲದರು” (ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2:41). ಯಾವುದಕ್ಕೆ ನೇಲದರು? ಮಂಡಣಿಗೆ ನೇಲದರು! ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2:47 ಹೇಳಿವಂತೆ, “ಕರ್ಡನು ರಂಜಣಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವರನ್ನು ದಿನಾಲು ಅವರ ಮಂಡಣಿಗೆ ನೇಲನುಿಡ್ದನು.” KJVಯ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2:47ರಲ್ಲಿ ಜಣ ಎಂಬ ಹದವನ್ನು ಬಳಸಿದೆ. “ಜಣ” ಎಂಬ ಹದವು ಮೂಲತಃವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುಪುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಬಿಜರಾವು ಅಲ್ಲದೆ. 41 ಮತ್ತು 47ರಲ್ಲಿರುವ ಗುಂಪು ಅಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತು ಆ ಗುಂಪೇ ಜಣ ಆಗಿರಬಹುದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅಂದೇ ಜಣ ಆರಂಭವಾದ ದಿನವೂ ಆಗಿರಬಹುದು. (ನೋಡಿಲಿ ಅಪೋಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 11:15.)

ನಮ್ಮ ಜೊಡಿಯಾಗಿರುವಿಕೆಯಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ನಂಬಿಸಿದೆ? ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧವಿದೆ! ನಾವು ಅದೇ ಅಗಿದ್ದೇವೆ: ನಾವು ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ಕ್ರಿಸ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ! ನಾವು ಅದೇ

ನುವಾರೆಯು ಬೋಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ! ನಾವು ಅದೇ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಂಜಿದ್ದೇವೆ! ನಾವು ಅದೇ ಅಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಬಿಧೀಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ: ಹೊಲನು ಕರೆಕೆಷಣಂತಹ “ಒಂದೇ ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾಸದಳ್ಳ” ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾಸ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ (ಎಥನ 4:5). ಮತ್ತು ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಅದೇ ಜ್ಞಿಗೆ ನೇಲ ದ್ದೇವೆ. ಹೊಲನು ಇದನ್ನು ಈ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಇಲಿಸಿದ್ದಾನೆ: “ಯಿಹೂದ್ರಾಗಾಗಲ, ರ್ವೇಕರಾಗಾಗ ದಾಸರಾಗಾಗ ಸ್ವತಂತ್ರಾಗಾಗ ... ಒಂದೇ ಆತ್ಮದಳ ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡವು ...” (1 ಕೆಲಿಂಧ 12:13). ಸರ್ಕ್ಯಾಪೇದಿಯ ಜೊತೆಯಾಗಿರುವಿಕೆ, ಸರ್ಕ್ಯಾಪೇದಿಯ ಅನೇಂಜ್ಯೆತೆ ಇವುಗಳಲ್ಲ ನಾವು ನಂಬುವ ಅದೇ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅದೇ ದೀಕ್ಷಾನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಭೆಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವಹ ಒಂದೇ ನಭೇ ಅಥವಾ ದೇಹದಲ್ಲ ಕೂಡಿರಲಾರದೇ (ಕೊಲನ್ಸೆ 1:18), ನಾವು ಜೊತೆಯಾಗಿರುವಿಕೆಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡಯಲಾರೆವು.

ಜೊತೆಗೂಡಿವಿಕೆಯ ದುಃಖಗಳಾಗಿ

ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2 ಮೊದಲ ನಭೇಯ ಜೀವನವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2:42-47). ಬಹುಶಃ ಹಲಿಷ್ಟೆದದ ಮುಖ್ಯಾಂಶವು ವಜನ 44ರಳ್ಳ ಕಂಡುಬಂತುದೇ: “ನಂಜಿದ ಚರೀಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಣ್ಣಿಗಿದ್ದ ...” ಎಂಬಲ್ಲ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಯಾವುದರಲ್ಲ ಒಗ್ಗಣ್ಣಿಗಿ ಇದ್ದರು?

ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಜೊಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದರಳ್ಳ ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಣ್ಣಿಗಿದೆ

ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 2:42 ಯಾರಾಯ ನಭೇಯನ್ನು ಸೇಲಿದರು ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ “ಇವರು ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ನಹೋದರರ ಅನೇಂಜ್ಯೆತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ರೊಟ್ಟಿಮುಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಾತಣನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಿರತರಾಗಿದ್ದರು.” ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಬೋಧನೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವದು ಏನನ್ನು ನೂಡಿಸುತ್ತದೆ?

ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುವದು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಅವರ ಮಧ್ಯ ಇದ್ದ ಯೇನು ಬೋಧಿಸಿದಂತದ್ದನ್ನು ಕಾಲಿಯವ ನಡವಕಾಶವು ಆ ಅದಿ ಕೈನ್ಯಲಿಗೆ ಇತ್ತು (ಮತ್ತಾಯ 28:18-20). ಅವರು ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಪುಕೊಂಡು ಕಾತುಕತೆಯಿಂದ ತ್ವರಿತಿನ ಯೇನುವಿನ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಲಿಯವುದನ್ನು ಮನೆಂಬ್ರಾಡುವದನ್ನು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಅದು ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲ. ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ತಾತ್ಪರೆಯ ಕಾಳಜಿಯು ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಬೋಧನೆಯು ಬಹುಶಃ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ದೇವವಾಕ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಯೇನು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರವಾದನೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದನೆಂದು ಅಪ್ರೋನ್ತಲರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿದರು: ಇವರು ಯಿಹೂದ್ರಾಗಿದ್ದು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಬೇರೆಯೇನ್ಯರು “ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ... ಇವರು ಹೇಳಿಪ ಮಾತು ಹೊದೋ ಅಲ್ಲವೂ ...” ಎಂದು ಎಂಬ ಬಿಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಹಲಿಷ್ಟೆ ದಂತೆ ಇವರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 17:11). ತಿರುಗಿ, ಅವರು ತಾನು ತಾಸಿಗೂ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಿಕೆಯ ನುರುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವಂತದ್ದನ್ನು ತಾವು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಱಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನಿಂತು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮತ್ತು ವಾಸುಪವಾಗಿ ಯೇನು ಮೆಸ್ಸಿಯನು ಮತ್ತು ವಾಗ್ಧೀತ್ತ ಮೆಸ್ಸಿಯನು ಎಂಬುದು ತ್ವರಿತವಿರುತ್ತಾಗ ಅವರ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ದೇವಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮನ್ನು ನಮಹಿಂಸಿಕೊಂಡು, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂತಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಅವರು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಶಿನ್ತನು ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ

ಬೋಳಿದನೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಅವರು ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು, ಹಿಂಗಾಗಿ ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಮಾತುಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನು ತಾನೇ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಹಾಗಿದ್ದವು, ಆದ್ದಿಲಂದ ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲವದು, ಕೇವಲ ಕೆಲವುಮುಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಅದರ ಕೆಲವು ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದನೇಂ ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು ನಂತರ ಅವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿದ್ದರು.

ಅದೇ ಎತ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಇಂದು ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಬೋಳಿದನೆಗೆ ಬಳ್ಳವಾಗಿರುವ ಜ್ಞಾನಾಲ್ಟಿನೆಯ ಜೀವತೆಯಾಗಿರುವಿಕೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇಂದಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ನಾವು ಆ ತಾತ್ಪ್ರಕರೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮಹೀನಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಅದರೆ ಅಪ್ರೋನ್ತಲರು ಏನು ಬೋಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಲು ಕುಶಾಹಗಳಾಗಿರುವದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ, ಅದಿನಭೇಯಂತೆ, ಇಂದು ಜೀವಿಸುವ ಅಪ್ರೋನ್ತಲರನ್ನು ನಾಬಿಂದು ನಭೇಯಲ್ಲ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ! ಹೊನ್ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲ ಜೀವಿಸುವ ಮತ್ತು ನೆಲ್ಗೊಂಡಿರುವ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರನ್ನು ನಾಕ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ! (1 ಹೆಚ್. 1:23). ಆದಿ ಕೈಸ್ತರು ಮಾಡಿದಂತೆ ಸಿಲಾಕ್ಷಿಸುವ ಹಾಗೇ ಕೇಂಜ ಮತ್ತು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬೋಳಿಸಿಲು ಕುಶಾಹಲಪುಷ್ಟಪರಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ನಾವೂ ಈಡಾ ಮಾಡಬೇಕೆಲ್ಲಾದೆ? ಭಾನುವಾರ ಮುಂಜಾನೆಯ ಸತ್ಯವೇದದ ಗರ್ವವಾಗಿರಬಹುದು, ಭಾನುವಾರದ ಸಂಜೀಯ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಖಥವಾರದ ರಾತ್ರಿಯ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ನುವಾತಾ ಕೂಟದ ಅರಂಭವಾಗಿರಲ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ಎಲ್ಲ ಕಾಲನಲ್ಪಡುತ್ತದೇ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲ ಬೋಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೇ ಅಲ್ಲ ನಾವು ಉಪಸ್ಥಿತಿಲಿರಬಹುದಲ್ಲಾದೆ?

ನಾದೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೇ ದೇವ ವಾಕ್ಯ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳ್ಳ ಬಹುದಲ್ಲಾದೆ? ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಬೈಬಲನ್ನು ಓದುವಲ್ಲ ಎಂಥ ನಂತೋಣವನ್ನು ನಾವು ಹಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಪ್ರೇಯತ್ತಿಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕ, ಒಂಟಯಾಗಿ ಇರುವತ್ತೆ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ತಪ್ಪಿಸಿಂದ ನತ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆಮಾಡುವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕಾಪಿಸಬಹುದು.

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ತಾತ್ಪ್ರಕರೆಗೆ ಮೂಲಕ ಕರ್ತನ ಬೋಳಿಸಿದಂತಹನ್ನು ಮಾಡಲು ನಾವು ಪ್ರಯೋಜಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ (ಯಾಕೋಬ 1:22).

ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲ ಬಕ್ಕಿ

ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯೇಗಳ 2:42 ಅನೇಕ ಬಿಧಿಗಳ ಆರಾಧನೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ ಅಪ್ರೋನ್ತರು “ಬೋಳಿಸಿಯ” ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬೋಳಿಸುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. “ರೋಟಿ ಮುಲಿಯುವದು” ಬಹುಶಃ ಕರ್ತನ ಬೋಣಿಸಿವನ್ನು ನೂಜಿಸುವುದಾಗಿದೆ. “ಹ್ರಾಧನ ನೇರಗಳು” ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ಜನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಹಿನಲಾದ ಹ್ರಾಧನ ನೇರಗಳಾಗಿರುತ್ತದ್ದವು. “ನಹೋದರರ ಅನ್ನೋನ್ನತೆಯು” ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಕೂಡುವ ಭಾಗವನ್ನು ನೂಜಿಸುವುದಾಗಿರಬಹುದು. ಆರಾಧನೆಯು, ನಂತರದ ಹಲಿಷ್ಟೇದರದಲ್ಲ ನೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆ (ವಜನ 47). ಲಾಕನು ಹೇಳುವಂತೆ ಶಿಷ್ಯರು ದೇವರನ್ನು “ಸ್ತುತಿಸುವಲ್ಲ” ಸಿರತರಾಗಿದ್ದರು.

ಕೈಸ್ತನಾಗಿರಲು, ನಾವು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು! ನಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲ ಕರ್ತನ ಬೋಣಿಸಿವನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ವಾರದ ಚೋದಲ ದಿನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಲಯಾದರೂ ಭೀಂಟಯಾಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಇಲ್ಲದೆ. ಅದರೆ ನಮ್ಮ ನತತ ನೆರುಬಿಕೆಯ ಇರಲೇಬೇಕು.

ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ನಾಗ್ಯಯತೆಹೀನ ಬಿಜಯ ಪಾರಂಬಹುದು. ಯೆರೂನೆಲೆಬಿನನಲ್ಲ ಸಭೆಯು ತ್ವರಿತಿಂದ ಸೇರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಇಲ್ಲ ಕಂಡುಬಬುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಪೇದಭಾಗ ಹೇಳುವಂತೆ, “ಅವರು ದಿನಾಲು ಏಕಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದರು” (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:46). ನಾವು “ದೇವಾಲಯದಲ್ಲ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದರು” ಎಂಬುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಎಂದರೆ ಅವರು ದೇವಾಲಯದ ಹೊರವಯದಲ್ಲ ಒಬ್ಬಾಗಿ ಸೇಲಿಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಯೆಹೂದುರಂತೆ ಆರಾಥನೆಗಲ್ಲ ಅದರೆ ಕೈಸ್ತರ ಹಾಗೆ ಆರಾಥನೆ ಮಾಡಲು ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಿಳೆ ಅಂಶ ಪೆಂದರೆ ಅವರು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಿಲೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಆರಾಥನೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ಬಿಜಾಲಿಸಿಹೊಳ್ಳಲು ದಿನಂತ್ರಿತ ಸೇಲಿಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದು ನಮಗೆ ನೂಜಿನುವ ಸಂಗತಿಯೆನಿಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಭೆಗಳು ಇಂದು ಆರಾಥನೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಿಜಾರ ಬಿಸಿಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ವಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ, ನಿಮಗೆ ಯೋಂಗ್ಯಾದಾದ ಯಾವುದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸೇಲಿಬರಬೇಕು. ದಿನಾಲು ಒಬ್ಬಾಗಿ ಕೂಡಿಬಿರುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಸಭೆಯು ಒಬ್ಬಾಗಿ ಸೇಲಿಬರುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗುವುದಾದರೆ, ತ್ವರಿತೆಬ್ಬಿ ಕೈಸ್ತನೂ ಇಲ್ಲ ಉಪಸ್ಥಿತಿವಿರುವುದಕ್ಕೆ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಯಾವ್ಯಾವ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು ಸೇಲಿಬರುತ್ತಿದ್ದೋ ಆ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಕೈಸ್ತರು ಒಬ್ಬಾಗಿ ಸೇಲಿಬರುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಕೆಯು ಇದನ್ನು ಈ ಲಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲಿನುವುದಾಗಿದೆ:

ನಾವು ಹರನ್ನರ ಹಿತಜಿಂತಕರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೀತಿನುತ್ತಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ಸತ್ಯಾಯ್ಯ ಮಾಡಬೇ ಕೆಂತಲೂ ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ತ್ವರೆಹಿನೊಣ. ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕೆಲವರು ರೂಪಿಯಾಗಿ ಜಟಿಯವ ತ್ವರಾರ ನಾವು ಜಟ್ಟಿಜಡೆ ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ಎಜ್ಞಿನೊಣ. ಕರ್ತನ ತೃತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದಿನವು ನಬಿಹಿನುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿಷ್ಠೆ ನೊಣುವುದಲಿಂದ ಇದನ್ನು ಇನ್ನಿತ್ತು ಮಾಡಿ (ಇತಿಯ 10:24, 25).

ಒಬ್ಬನ ಕೈಸ್ತನಾದಾಗ ಕರ್ತನು ಅವನನ್ನು ಸೇಲಿಸಿದಂತ ಜರ್ಜನ್ನು ಅವನು ಜಟ್ಟಿ ಇರಲಾರನು. ಜರ್ಜಿನ ಜೊತೆಗೆ ನೆರೆದೇ ಹೋದರೆ ಆ ಸಭೆಯು ಅಂಗವಾಗಿ ಇರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲಿ ಜರ್ಜಿನ ಅನುಭವಗಳಲ್ಲ ಕೆಲವು ಅನೇಕ್ಯಾನ್ಯತೆಯ ಅರ್ಥಬದ್ಧ ಕ್ಷಣಗಳು ಇರುತ್ತವೆ; ತ್ವರಿತೆಬ್ಬಿ ಕೈಸ್ತರು ಜೊತೆಯಾಗಿರುವಿಕೆಯ ಅನುಭವದಲ್ಲ ಉಪಸ್ಥಿತಿವಿರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ.

ಜೊತೆಯಾಗಿರುವಿಕೆಯಲ್ಲ ಇರುವ ಕಾಳಜಿ

ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ಕಾಳಜಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲ ಆದಿಕೈಸ್ತರ ದಾಳಲೆಯು ಹಲಣಾಮುಕಾಲಯಾದ್ದು. ಇಲ್ಲ ನಾವು ಓದುವಂತೆ: “ನಂಜದವರೆಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಬ್ಬಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮದೆಲ್ಲನವನ್ನು ಹುದುವಾಗಿ ಅನುಭೋಗಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಿರಸ್ಥಿರ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಲಿಬಂದ ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅವರವರ ಅಗರ್ತ್ಯಬಿದ್ಧ ಹಾಗೆ ಹಂಜಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು” (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:44, 45; 4:32-35 ಇದನ್ನು ಸಹ ನೊಣಿಲಿ).

ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ತ್ವರಾರ, ಜರ್ಜಿನ ಜೀದಾಯ್ಯವು ಜೊತೆ ಕೈಸ್ತಲಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಬಿತವಾಗಿರಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ಜರ್ಜಿನ ತ್ವರಿತ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಅಗಿತ್ತು (ಗಲಾತ್ಯ 6:10). ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರೀತಿನುವಾಗಿ ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬ್ಬರು ನಾಕಷ್ಟು ಕಾಳಜಿ ತೆಗೆದುಹೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಕೈಸ್ತನ ಶಿಷ್ಯರೆಂದು ನಾಧಿಸಿ ತೋರಬೇಕು (ಯೋಹಾನ 13:35).

ಕೆಲ ನದಸ್ಯರು ಸಂಕಟದ ನಂದಭರಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಾಗ ಜರ್ಜ ಅಂಥ ನಂದಭರಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವದು ಯಾವಾಗಲೂ ರೋಮಾಂಜಕವಾದುದು: ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ

ಅಜಾನಕಾಗಿ ನಾವು ಎರಗಿ ಬಂದಾಗೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಚೊಡಲೀ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ - ಮತ್ತು ನಂತರೆನ್ನಿಲಿಗೆ ಮಾಲಿಕ ಜಜ್ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಅಯೋ ಪೊಬೀಲ್ ಅಪಭಾಷಿದಿಂದ ನೇರವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಾಗ - ರಾತ್ರಿಯ ಎಲ್ಲಾ ತಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಈತುಹೇಳುವುದರಿಳ್ಳ ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿ ಖೂಫಿನುವುದರಿಳ್ಳ ಜಜ್ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ನದನ್ನನು ಅಪರೇಶನ್‌ಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಆನ್ನತೆ ನೇರಿಸಿದರೆ-ಜಜ್ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ - ಭೇಣಿತೊಡುವಲ್ಲ, ಮನೆಯಂದ ಉಂಟವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವಲ್ಲ, ಹಾಗಳನ್ನು ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕಜಿನುವುದರ ಮೂಲಕ, ದೂರವಾಣಿಯ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುವುದರಿಳ್ಳ ಹಿಂತೆ ಜಜ್ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಜನರು ತಾವು ಹೊಂದಿದ್ದನ್ನು ಬೆರಿಕಿಯಿಲ್ಲ ಕಳೆದು ಹೊಂಡಾಗಿ - ಜಜ್ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ - ತಕ್ಷಣವೇ ಹಂತನ್ನು ಮತ್ತು ಬಣ್ಣಿಗಳನ್ನು, ಹೀರೋಹರಕರಣಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಹಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಾತ್ಮಕತೆ ವಸತಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸುವಲ್ಲ, ಆ ಕುಟುಂಬ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಲ್ಲುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಿವರೆಗೆ ಜಜ್ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಕೈಸ್ತರು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಬಿಹಿಕ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂದೆಜಿಪ್ಪ ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊದರು ಆದರೆ ಜಜ್ ಅಲ್ಲೇ ಇದೆ - ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹುಡುಕುವಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲ, ತಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಬಹುಕಾಲ ಉಜಯಿವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಗುರ್ತಿಸೋಂದ ಕುಟುಂಬವು ತನ್ನ ಹೊನ ಮನೆಯಲ್ಲ ನಲಿಯಾಗಿ ನಂತಾಷಿತವಾಗುವ ತನಕ ಅದು ಸಹಾಯವನ್ನು ಒಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ!

ಅನ್ಯಾನ್ಯಾತೆಯಲ್ಲ ಜೊತೆಗೊಡುವಿಕೆ

ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಿರಿಗೆ ನೋತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಲಿಬಂದ ಹಂತನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅವರವರ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಹಂಚಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ದಾಳಿಯ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಅವರು ದಿನಾಲು ವಿಕಾಸನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತಾ ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲ ರೊಟ್ಟಮುಲಿದು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಲೂ ನರಜ ಹೃದಯದಿಂದಲೂ ಉಂಟಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು (ಅಪೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥ 2:44-46). ಅವರು ಕೇವಲ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲ “ಜೊತೆಗೊಡಿ ಆರಾಧಿಸುವಲ್ಲ” ಮಾತ್ರ ಜೊತೆಗೊಡುತ್ತಿರಲ್ಲಿ, ಆದರೆ “ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲ ರೊಟ್ಟ ಮುಲಿಯವುದರಿಳ್ಳ” ನಹ ಅವರು ಇರುವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ “ರೊಟ್ಟಮುಲಿಯಬಿಕೆಯು” ವಜನ 42ರಿಳಿನ “ರೊಟ್ಟಮುಲಿಯಬಿಕೆ” ಗಿಂತ ಇನ್ನಾದ್ದು ಆಗಿದೆ. ವಜನ 42ರಿಳಿನ “ರೊಟ್ಟ ಮುಲಿಯಬಿಕೆ”ಯು ಆರಾಧನೆಯ ನಂದಭಂಜವನ್ನು ಮತ್ತು ಬಹುಃ ಕರ್ತನ ಭೇಣಜನ ನಂತಾರುವನ್ನು ನೂಜಿಸುವುದಾಗಿರಿಬಹುದು. ವಜನ 46 ಅನ್ಯಾನ್ಯಾತೆಯ ನಂದಭಂಜವನ್ನು ಮತ್ತುಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲ ಒಬ್ಬರು ಉಂಟಮಾಡುವುದನ್ನು ನಹ ನೂಜಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೂಜಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಕೇವಲ ಭಾಂಪಾರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದಿನಾಲೂ ಜೊತೆಗೊಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನಾವರಜಿಸಿತವಾಗಿ ಕೂಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಅವರು ಅನ್ಯಾನ್ಯಾತೆಗಾಗಿ ಕೂಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಹೊರತು ಕೇವಲ ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ.

ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಜಜ್‌ನಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ನಾವು ಮರತದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದು ಅನ್ಯಾನ್ಯಾತೆಯಲ್ಲ ಜೊತೆಗೊಡಿರುವಿಕೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಭಾನುವಾರದ ಆರಾಧನೆಗೊಂಡು ಜಜ್-ಕಟ್ಟಡವಲ್ಲ ನಾವು ಜೊತೆಗೊಡಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಅಸ್ವಿಸಿದ್ದರೆ, ಅತರದ ಜೊತೆಗೊಡುವಿಕೆಯ ಅನುಭವದ ಅಪಶ್ಯತೆಯೆ ನಮಗೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಜಜ್‌ನ ಕೈಸ್ತರು ದಿನಾಲು ಜೊತೆಯಾಗಿ ನೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಉಂಟಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು ಎಂದು ನೆನಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ವಾಸ್ತವಾಗಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಉಂಟಮಾಡುವಂತದ್ದು ಕೈಸ್ತಕ್ಕದ ಮಹತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದ ನಿರಂತರವಾಗಿರುವದು ಮತ್ತು

ಮಹತ್ವಾದದ್ವೈ ಅಗಿದೆ. ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರು ತಮಾಗಿ ಶಿಸ್ತಿಯ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಲ್ಲ ಇರುವದು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವಾಗಿರುತ್ತಿಂದರೆ ಅವರು ಒಬ್ಬರು ಮನೆಯಲ್ಲ ಉಂಟಾದರೆ ಇರುವರು ಶಿಸ್ತಿಯ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೆ ಮಾರಕವಾದದ್ವಾಗಿತ್ತು (1 ಕೆಲಿಂಥ 5:11).

ಆರಾಧನೆಯ ನಂತರದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಇರುವರು ... ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಭೇಟಕೊಡುವದು ... ಜೊತೆಯಾಗಿ ಉಂಟಾಡುವದು ... ಇವೆರಡು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೊಡುವಿಕೆಯ ಜಿಕ್ಕೆಗಳೂ ಮತ್ತು ಕಾರಣಗಳೂ ಆಗಿವೆ ... ಹೊನ್ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಆ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹುನಃ ನಾಫಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡುವದು ಸಿಕ್ಕಿತಪಾಗಿಯೂ ನಂತರ ಅವಶ್ಯಕಿದೆ!

ಮನೋಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಗಿರುವಿಕೆ

ಲೂಕಾನು, “ಅವರು ದಿನಾಲು ವಿಕಾಸನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಳಡುತ್ತಾ ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ರೇಖೆಯುಲ್ಲದು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಲೂ ಸರಳ ಹೃದಯದಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು; ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವವರಾಗಿಯೂ ಜನರೆಲ್ಲರ ದಯವನ್ನು ಹೊಂದುವವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಕರ್ತನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ದಿನಾಲು ಅವರ ಮಂಡಳಿಗೆ ಸೇಲನುತ್ತಿದ್ದನು” (ಅಷ್ಟೋನ್ತಲರ ಶ್ರೀಗುಣ 2:46, 47) ಎಂದು ನಂತರ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಅದೇ ತದ ಉಲ್ಲಾಸದ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಉದಾರತೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡರು. ಜರ್ಜಿನಲ್ಲಿ, ಇಂಥ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಅವರು ಹಾಗಿದ್ದಾದರೆ, ಆಗ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಜನರು ಜರ್ಜಿನಿಂದೆಗೆ ಆಕಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ಗ ಆಗಿನಂತೆ, ನಾವು ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನು ಮತ್ತು ಉದಾರತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾದರೆ, ಜಜು “ಜನರೆಲ್ಲಿಲಂಡಲೂ ಉತ್ತಮವಾದುದ್ದನ್ನು” ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ, ಜನರನ್ನು ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಗೆ ಆಕಣಿಸುವ ಬದಲು, ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ದೂರ ಹೇಳುವದರೂ ಮತ್ತು ಜಗತ್ವಾಡುವವರು ಆಗಿದ್ದಾದರೆ, ನಾವು ಜನರನ್ನು ದೂರವಿಲಸುವವರು ಆಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವನೆಗಳು ಜನರು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುವ ಲೀಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಜೊತೆಯಾಗಿರುವುದರ ಜರಿಗಾಗು

ಅಷ್ಟೋನ್ತಲರ ಶ್ರೀಗುಣ 2:46, 47ನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ. ಶಿಕ್ಷ್ಯರು “ಅವರು ದಿನಾಲು ವಿಕಾಸನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಳಡುತ್ತಾ ಮನೆನೆಗಳಲ್ಲಿ ರೇಖೆಯುಲ್ಲದು ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಲೂ ಸರಳ ಹೃದಯದಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು.” ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವವರಾಗಿಯೂ ಜನರೆಲ್ಲರ ದಯವನ್ನು ಹೊಂದುವವರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. “ಕರ್ತನು ರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ದಿನಾಲು ಅವರ ಮಂಡಳಿಗೆ ಸೇಲನುತ್ತಿದ್ದನು.” ನಭಯೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ವ್ಯಾಧಿಯಾಗುತ್ತತ್ವ!

ಇದು ನಭಯೆ ಒಳಗೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಹಲಣಾಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ, ಇದು ಮನುಷ್ಯನು ಒಂಟಿಯಾಗಿರುವದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ! ಹಿಂಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಶ್ರೀತಿಸಿಕ್ಕುತ್ತದೋ ಮತ್ತು ಶ್ರೀತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೋ ಅಂಥ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೇ ಹಾತೊಳೆಯೆ ವರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೊಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಅವರು ಜರ್ಜನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಅವರು ಅದರ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿರ ಬಯಸಿದರು. ಜರ್ಜಿನ ಸದಸ್ಯರು ಶಿಕ್ಷನ ಶಿಭವಾರೆಯನ್ನು ಹರಡಿದರು ಮತ್ತು ನೆರೆಯವರು ಸುವಾರೆಗೆ ಬಿಧೇಯರಾದರು, ರಕ್ಷಣಲ್ಪಣ್ಣರು, ಮತ್ತು ಅವರು ಜರ್ಜನೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆಯಾದರು. ಅದರೆ ಅವರು ಜರ್ಜನೆ ಎಳೆಯಲ್ಪಣ್ಣರು ಮತ್ತು ಅದರ

ನಂದೀಶಕ್ಕೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದರ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗೊಡುವಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಅವರು ಕಂಡರು.

ಇಂದು, ಅನೇಕಾನೇತ ಜನರು ನಮಾಜದಿಂದ ದೂರವಿಲಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಜನರನ್ನು ಕೇವಲ ನಂಬ್ಯಾರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ ... ಅವರ ಏಕಾಂಗಿನ ಮಂಜತುಳುಪುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ ... ಇಂಥ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ, ಜನರು ಎಲ್ಲ ನಿಜವಾದ ಜೊತೆಗೊಡುವಿಕೆಯ ಅನ್ವಯವನ್ನೆಡೆಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೇದೋ ಅತ್ಯ ಎಂಬೆಂದುಪರಾ ಗಿಡ್ಡಾರೆ! ಅವರು ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಭೆಯು ಬೆಳಿಯುತ್ತದೆ! ಇಂದ ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣ ನಾವು ಅದರ ಹಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದು, ಹೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಭೆಯಲ್ಲ ಕಂಡಂತಂಹ ಜನರಲ್ಲಿನ ಅತರದ ಅನ್ವಯವನ್ನೆಡೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

“ಜೊತೆಯಾಗಿರುವಿಕೆ” ಇಂದು ನಮ್ಮೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರೆ ಇದು ಜರ್ಜನಲ್ಲಿ ಗಳ್ಳಿಯಾದ ನ್ಯಾಜ ನಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇವರು ತನೆನ್ನಿಡನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಬ್ಬರನ್ನಾಗಿಸುವಾಗ, ನಾವು ಇತರರ ಜೊತೆ ಒಂದಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾಧ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಯೋಹಾನನು ಅದನ್ನು ಈ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ಇಲಿದ್ದಾನೆ. “ಆತನು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ, ನಾವು ಇತರರ ಜೊತೆ ಒಂದಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾಧ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.” ಯೋಹಾನನು ಅದನ್ನು ಈ ಲೀಟಿಯಲ್ಲ ಇಲಿದ್ದಾನೆ. “ಆತನು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ನಾವು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರ ನಂಗತಿಯಾಬ್ಧಿಯ ಅನ್ವಯವನ್ನೆಡೆಯೇ ಇದ್ದೇಬೇ...” (1 ಯೋಹಾನ 1:7). ಒಬ್ಬರ ನಂಗತಿಯಾಬ್ಧಿಯ ನ್ಯಾಜವಾದ ಅನ್ವಯವನ್ನೆಡೆ ಅಥವಾ ಜೊತೆಗೊಡುವಿಕೆಯ ನಾಧ್ಯತೆಯು ಕೇವಲ ಯೇಣು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೂಲಕವೇ ಮಾತ್ರ ನಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಅದು ಸಿಕ್ಕುಪದು ಕೇವಲ ಆತನ ನಭೆಗಳಲ್ಲ ಮಾತ್ರ.